

Władysław Filipowiak, H. Malinowska

Cedynia, pow. Chojna

Informator Archeologiczny : badania 1, 200-201

1967

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

części środkowego odcinka pradoliny Baryczy, na niewielkim wzniesieniu, w odległości ok. 1 km na wschód od wsi. W celu uściślenia chronologii oraz wyznaczenia zasięgu osady założono tu dwa wykopy oraz 8 sondży. Ogółem przebadano do calca powierzchnię około 1,2 ara. Odkryto i wyeksplorowano 6 obiektów nieruchomych, w tym jedną dużą półziemiankę, w poziomie o zarysie prostokątnym i wymiarach 4,30 x 2,50 m. Wypełnisko jej zalegało w calcu, do głębokości 1,00 m. W północno-zachodniej części obiektu znajdowało się palenisko.

Obiekty nieruchome zalegały w piaszczystym calcu, bezpośrednio pod warstwą orną, na głębokości około 0,30 m i były znacznie zniszczone orką. Na podstawie przeprowadzonych badań przypuszcza się, że omawiana osada zajmuje powierzchnię około 2 ha. Wśród zabytków ruchomych - poza jednym nożem żelaznym dominowała ceramika. W oparciu o dość jednolity jej charakter można datować osadę na XI/XII w.

W zachodniej części osady odkryto kilkadziesiąt fragmentów żuźla żelaznego, który zalegał luźno w warstwie ornej. Przypuszczać można, że znajdowało się tu stanowisko hutnicze.

B Y C H O W O, pow. Miłog

patrz brąz

C B D Y N I A, pow. Chojna

Muzeum w Cedyni

Badania prowadzili dr Władysław Filipowisk i H. Malinowska w okresie od dn. 7 do dn. 25.X., finansowało Muzeum Pomorza Zach. w Szczecinie.

W ramach badań nad wczesnośredniowiecznym osadnictwem Gedyńi, w związku z przypadkowym odkryciem na stan. 2 grobu ciałopalnego w 1966 r. w sąsiedztwie grodziska, rozpoczęto badania zwiadowczo-sondażowe, celem odkrycia i zlokalizowania kościoła romańskiego.

W trakcie badań natrafiono na przemieszane groby szkieletowe, groby popielnicowe wczesnośredniowieczne i łużyckie oraz nienaruszone groby szkieletowe przypuszczalnie z wczesnego średniowiecza. Groby szkieletowe zalegały nad popielnicowymi. Wśród zabytków należy wyróżnić oprócz ceramiki, obrączkę z brązu i 2 brakteaty. Natrafiono także na fundamenty kamienne budowli usytuowane równolegle do siebie w odległ. 8 m (?) w kierunku półn.zach. - połudn.wsch. Odkrycie to pozwala przypuszczać, że są to relikty kościoła widoczne na sztychu Merizana z XVIII w.

W powiązaniu z omentarzyskiem szkieletowym i ciałopalnym wynikają sugestie, że możemy mieć do czynienia ze śladami kościoła z czasów chrystianizacji Pomorza w XII w. Celem wyjaśnienia tego zagadnienia badania będą kontynuowane w roku przyszłym. Planuje się również, po sukcesywnym odsłonięciu fundamentów kościoła, pozostawienie ich i zabezpieczenie w charakterze rezerwatu archeologicznego.

C H A R Z Y K O W E, st.1,
pow. Chojnice

Muzeum Okręgowe w Toruniu

Badania prowadził mgr Gerard Wilke i Ignacy Skrzypek,
od dn. 21.VI - 28.VI, finansowało PMRN w Chojnicach.